

La XXXIX Universitat Catalana d'Estiu pretenia rebaixar el contingut polític del seu programa per potenciar unes altres àrees, com ara la científica i la cultural. Però el fet és que els polítics s'hi han endut bona part del protagonisme. Perquè, ja que arribar a Catalunya Nord, sense TGV, és pesat, sempre se'n guarden alguna perquè el viatge hagi valgut la pena mediàticament.

Els corrents crítics arrassen a Prada

Poques cares oficials i moltes veus crítiques a la tradicional passarel·la política que visita la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) edició rere edició. Enguany, ERC, des de la línia més oficial fins a tota mena de dissidències i matisos interns, ha copsat l'atenció dels assistents, que més d'una vegada s'han trobat amb una contraprogramació. A tall d'exemple, mentre el corrent Esquerra Independentista, liderat per Hèctor López Bofill, presentava el full de ruta cap a la independència, les JERC portaven una diputada a les Corts espanyoles per explicar als alumnes de l'UCE l'estratègia independentista davant Zapatero. Tot plegat, amb la ressaca del dia abans, quan el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet, convidava els independentistes a "deixar de plorar i viure de victimismes" i feia una crida a la "presa de consciència de la societat civil i la classe política" perquè utilitzessin totes les eines disponibles per arribar a "l'única frontera que queda, la de l'estat propi", però evitant "aquests moviments eixelebrats que cremen la gent, perquè la independència no es regala". Huguet recupera així el discurs de l'independentisme tranquil, assegurant que Catalunya es troba en un canvi de cicle en què "el sentiment independentista creix", que obliga a repensar el sistema de partits catalans, però exigeix també que aquesta reflexió es faci a les organitzacions socials i econòmiques, que, a parer seu, també necessiten una renovació de lideratges.

L'endemà que Huguet deixés Prada, hi arribava l'ex-president del Parlament Heribert Barrera per mostrar-se contundent respecte a la política de pactes concrets i de suport a l'ex-

El conseller d'Innovació, Universitat i Empresa va convidar els independentistes a "deixar de plorar i viure de victimismes".

cutiu de Zapatero per part dels republicans, però també dels dos socis de govern: "Desgraciadament, no ha comportat cap contrapartida en els darrers anys", mentre que "la política de CiU, el peix al cove de Pujol, sempre va reportar alguna contrapartida, encara que de vegades fos poca cosa en comparació amb les concessions fetes pels convergents", va assegurar l'ex-dirigent republicà.

Pel que fa al suggeriment de rellevar Carod i Puigcercós al capdavant d'ERC, l'historic d'aquesta formació va fer una crida a la calma per als qui pensen que potser no hi ha figures prou sòlides per fer-se càrrec de la direcció: "Sempre hi ha gent amb capacitats que no han pogut demostrar, però quan se'ls dona la responsabilitat, l'assumeixen. Zapatero era un desconegut quan el van fer secretari general del PSOE, i Mas va prendre el relleu a Pujol, oi?" Respecte a la possibilitat que el relleu el prengui Joan Carretero, Barrera es va limitar a dir que "ja ho veurem".

Pot sorgir un nou partit independentista? I Carretero va aterrar. Dimarts 21 d'agost, l'ex-conseller de Governació crispava la cúpula del partit del qual és militant de base

Xirinacs, poc present

L'any 2004, l'UCE homenatjava l'ex-senador i sacerdot Lluís Maria Xirinacs amb el lliurament del premi Canigó. Tres anys més tard, després de la seva recent desaparició i l'acusació de covardia a la classe política dirigent, gairebé cap polític no s'hi va voler referir. Algun polític d'ERC es va limitar a dir que "dels morts no se'n parla", i l'ex-president del Parlament Heribert Barrera va assegurar que "Catalunya deu un reconeixement a Xirinacs", però que "encara no estem en situació de canonitzar ningú". Barrera va admetre una certa covardia dels polítics, però va atribuir les crítiques de l'ex-senador a "una decepció personal, pel que fa a les expectatives electorals d'una segona candidatura que, molt humanament, el van dur a treure conclusions generals que no sempre es corresponien a la realitat dels fets". Per una altra banda, els Obrint Pas van dedicar-li el seu concert, pel fet de "ser un gran patriota".

advertint que Reagrupament —que té 920 adhesions— continua treballant per derrocar la direcció actual, i va marcar dues oportunitats per a aquest canvi: la conferència nacional del 20 d'octubre i el congrés de l'estiu vinent. A partir d'aleshores, "tot i que ens estimem molt ERC, si algun dia no fos l'eina adequada, estic convençut que els patriotes que volen anar més enllà s'organitzarien per crear una nova eina política per fer progressar aquestes idees". Carretero va refusar de respondre si ell mateix se situaria al capdavant d'aquest hipotètic partit polític. El líder de Reagrupament, que, de fet, encara no s'ha constituït com a corrent intern, també va fer una crida a internacionalitzar la demanda d'independència. "No aporto cap novetat —va aclarir—; simplement proposo que fem allò que fan tots els països del món que volen iniciar un procés d'independència: anar a explicar-ho a la comunitat internacional, a la UE, a l'ONU i fins i tot als Estats Units, perquè el món és així."

La vice-secretària d'acció política d'ERC, Anna Simó, va contestar a Carretero dient que "respectem la seva opinió, però ja tindrà oportunitat de debatre-la el 20 d'octubre. De moment és un militant de base, i les coses canviaran només si la militància ho vol".

Per una altra banda, es va presentar la plataforma Desfederem-nos, una iniciativa que ja compta amb l'adhesió d'una seixantena de militants i consellers nacionals que volen que CDC trenqui els lligams amb UDC. Els arguments són clars: "Arrossegar les sigles d'Unió ens fa perdre vots, i estem convençuts que si hi trenquéssim s'obririen nous ponts de diàleg que facilitarien majories nacionals", va assegurar un dels impulsors, el conseller nacional Lluís Rovira, que defineix el partit liderat per Duran i Lleida com un "micropartit ultraconservador que sobreviu gràcies als càrrecs i els pressupostos en una situació il·legítima".

La sociovergència més a prop? CiU està en disposició d'oferir un projecte polític atractiu als votants maragallistes i de més sectors que han quedat "orfes" aquests darrers

anys. Ho assegurà el diputat convergent Francesc Homs, que va admetre un primer "contacte formal" amb Pasqual Maragall. La trobada va tenir lloc aquest estiu en un despatx de la capital catalana, i va ser l'inici d'una iniciativa "ambiciosa" d'aquest diputat que, després d'entrevistar-se amb l'ex-líder socialista, ha constatat que "amb personalitats com Pasqual Maragall és possible de plantejar-se la superació del debat esquerra-dreta i apostar pel catalanisme com a eix". Fins a tal punt que CiU comença a fer comptes electorals i conclou que podria atreure els descontents de la "deriva molt més desacomplexadament vinculada al PSOE, des del punt de vista ideològic, que ha pres el PSC" després del relleu de Maragall. La federació nacionalista augura un canvi en el mapa polític català, i troba interessant la proposta de l'ex-president de la Generalitat de crear un partit demòcrata a l'estil europeu: "Es una via a explorar, tot i que no dic que s'hagi de crear demà mateix." L'endemà es feia saber que l'ex-president tenia la intenció d'obrir ponts de diàleg, per mitjà de Ciutadans pel Canvi, per crear aquest espai de catalanisme a què es referia Homs.

El vice-president d'ICV i futur cap de llista a les eleccions espanyoles, Joan Herrera, va fer un advertiment a la societat catalana després de les revelacions del convergent Francesc Homs sobre els contactes amb Pasqual Maragall. Herrera considera que el resultat de les eleccions al Congrés espanyol no tan sols decidirà "si Zapatero té una majoria folgada o es queda en minoria, sinó que pot acabar essent el primer pas perquè a Catalunya hi hagi sociovergència". A parer del líder ecosocialista, el PSOE fa temps que mostra voluntat de buscar aliances més còmodes amb CiU, "que li garantirien polítiques conservadores i el fre a les aspiracions de més autogovern". En aquest sentit -va insistir Herrera- un pacte PSOE-CiU seria el primer senyal d'alarma perquè a Catalunya deixi d'haver-hi catalanisme d'esquerres. El futur candidat al Congrés espanyol va presentar ICV com l'única formació que pot "frenar el risc real de socio-

Una coalició "valenciana i d'esquerres" al Congrés espanyol

Enric Morera, secretari general del Bloc. Aquest partit i el corrent d'EUPV Esquerra i País podrien fer una llista conjunta al Congrés espanyol.

Per primera vegada, els ciutadans del País Valencià tindran l'oportunitat de votar a les eleccions espanyoles una sigla que aplegui més d'una força d'esquerres i nacionalista. El Bloc, Els Verds i el corrent nacionalista escindit d'EUPV -Esquerra i País- han acordat de "reprenre l'esperit d'il·lusió que vam posar amb el Compromís pel País Valencià i que es va desinflar després dels resultats electorals", va anunciar Xavier Hervàs, membre de l'executiva nacional del Bloc, que va assegurar que "les negociacions van tan avançades que ja es pot donar per fet que portem endavant la primera coalició netament valenciana i d'esquerres que es presenta a unes eleccions espanyoles". Segons Hervàs, el Bloc, Els Verds i els escindits d'EU, que el 6 d'octubre es constituïran en partit sota el nom d'Iniciativa del Poble Valencià (IPV), no tanquen les portes al sector més ortodox d'Esquerra Unida, encapçalat per Glòria Marcos, però, en cas que s'hi interessi, haurà de quedar clar que "no acceptarem dependències de grups parlamentaris de Madrid ni gent que faci allò que va fer amb el Compromís a les Corts valencianes: buscar només una cadira sense creure's de cor el projecte".

La futura coalició es mostra optimista respecte a la possibilitat d'obtenir un escó, que sortiria dels 65.000 o 70.000 vots que esperen obtenir a la circumscripció electoral de València. A més, segons Víctor Baeta, membre del Consell Nacional del Bloc, ja hi ha un clima social favorable: "Molta gent manté la il·lusió malgrat la patacada que ens vam endur amb el Compromís. I també sumarem vots del PSOE valencià que han quedat desencantats." Pel que fa a l'aportació que hi faria la futura Iniciativa del Poble Valencià, la seva contribució pot ser substancial, perquè actualment controla el 40% de l'activitat institucional de la formació amb diversos regidors i alcaldes arreu del territori.

vergència" tant a l'executiu espanyol com al govern català. Respecte al PSC i ERC, Herrera els va descartar com a forces catalanistes, assegurant que "no s'ha de donar més vots al PSC perquè no té marge d'actuació, i contribuiria que el PSOE deixés les

portes més obertes a CiU"; quant a ERC, segons Herrera, no ha sabut plantar cara a Madrid tot i disposar d'un grup parlamentari propi.

Gemma Aguilera
Prada de Conflent